పరదేశీ కథలు

- లలిత చిట్టె

క్రిష్ణవేణి కథ -38

కువైటు సిటీ.

అది స్త్రీల కారాగారం. కటకటాల వెనుక మోకాళ్ళపై తలవాల్చి నిస్పహాయంగా రోదిస్తోంది క్రిష్ణవేణి. నిన్నటినుండీ పోలీసులకు పట్టుబడిన క్షణం నుండీ ఆమె కంట కన్నీళ్ళు ఆగడం లేదు. స్వతహాగా ఆమె చాలా సున్నిత స్వభావురాలు. ఏ ఒక్కరికి కూడా తెలిసి హాని చేసే వ్యక్తిత్వంకాదు. కష్టపడి పనిచేసి సంపాదించుకుని తనను తన ఇద్దరు బిడ్డల్ని పోషించుకోవాలి అనే మనస్థత్వం కలది కృష్ణవేణి.

కానీ ఆమె కువైటులో మోసగించబడటంతో, ప్రక్కవారి స్వార్ధానికి బలవడంతో ఈ రోజు జైల్లోని ఊచలు లెక్కపెట్టాల్సి వచ్చింది. నిస్పహాయంగా తన దుస్థితిని తలచి రోదించాల్సి వచ్చింది. రెండేళ్ళుగా కువైటులో ఉంటున్నా వేరేవాళ్ళ చేతిలో బందీగా మారిపోయి వాళ్ళు చెప్పినట్లుగా చేయవలసి రావడంతో ఏదో ఒకరోజు తనకు ఇలాంటి పరిస్థితి ఎదురవుతుందని ఆమె ఊహిస్తూనే ఉంది. బలవంతంగా చేసే పనిలో ఇమడలేక తన వ్యక్తిత్వాన్ని చంపుకోలేక ఆమె ఎదుర్కొన్న మానసిక క్షోభ మాటల్లో వివరింపలేనిది. కానీ గత్యంతరం లేకపోయింది. రెండేళ్ళుగా ఆమె కడుపునిండా కూడు తినలేదు. కంటి నిండా నిద్రపోలేదు ఈ కువైటు రాకపోతే జీవితం ఎంత బాగుండేదో అని ఆమె ఇప్పటికి ఏ వందసార్లో అనుకుంది.

ఇండియాలోని తన ఇంటి దగ్గర అమ్మతోపాటు వున్న ఇద్దరు కుమార్తెలను తలచి ఆమె ఇంకా వేదనను అనుభవించింది. ఈ జైల్లోంచి తను విడుదల పొందడం సాధ్యమా? ఇంటికి వెళ్ళి తల్లిని, తన పిల్లల్ని కంటితో చూడగలగడం జరిగే పనేనా? తనమీదే ఆశలు పెట్టుకుని, ఆధారపడి జీవిస్తున్న వారి జీవితాలు ఏమవుతాయి? వాళ్ళు ఏమవుతారు? తిండికి, బట్టకు, చదువుకు కావలసిన వసతులు, డబ్బు ఎవరు వారికి సమకూర్చుతారు? వారికి ఎంతో ఆశను కల్పించి, ఎంతగానో సర్దిచెప్పి ఈ కువైటుకు వచ్చింది. నాలుగేళ్ళు ఎంతలో గడుస్తాయి. కళ్ళుమూసుకుని కాలం గడిపితే బాగా డబ్బు సంపాదించి, ఇల్లు కట్టుకుని, ఆడపిల్లల పెళ్ళిళ్ళకు కావలసిన బంగారం కొనుక్కుని తిరిగి రావచ్చు అని ఆమె భావించింది. కానీ అనూహ్యంగా ఇక్కడ 'కళావతి' కుట్రలకు బలయిపోయి, బందీగా మారి చేయరాని కార్యాలు చేసి పోలీసుల చేతిలో పట్టుబడాల్సి వచ్చింది.

ఇందులో తన తప్పేమన్నా ఉందా? తన తప్పు ఉంది కాబట్టే దేవుడు తనను ఈ శిక్షకు గురిచేస్తున్నాడా? ఒక్కసారి ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవడం ప్రారంభించింది క్రిష్ణవేణి. కష్టాల్లో ఉన్నప్పుడు దేవుడ్ని గుర్తుచేసుకోవడం తను జీవితాన్ని పరిశీలించి చూసుకోవడం ప్రతి ఒక్కరూ చేసేపనే ఇలాంటి పరిస్థితుల్లోనే మనుషులకు దేవుడు ఎక్కువగా గుర్తొస్తాడు.

తనకు దూరపు బంధువైన కళావతి దాదాపు ఎనిమిదేళ్ళుగా తన భర్త రాజుతో కలిసి కువైటులో ఉంటోంది. సంవత్సరానికి రెండు మూడుసార్లు వాళ్ళు ఇంటికి వచ్చి చాలా ఆడంబరంగా, ఖర్చులు పెట్టేవారు. వచ్చినపుడల్లా రెండు మూడు నెక్లెస్ సెట్లు,

గాజులులాంటి బంగారు ఆభరణాలు క్రొత్తవి తీసుకుని వచ్చేది కళావతి. అంతేకాదు వచ్చినప్పుడల్లా ఇరవై ముప్పై లక్షల ఖరీదు చేసే స్థలాలు కూడా కొనేవారు. వారి గురించి వారి సంపద గురించీ జనాలు చాలా గొప్పగా చెప్పుకునేవారు. వాళ్ళు ఇండియాకు వచ్చినపుడల్లా ఆ వీధిలోని వారు వారి బంధువులు వీళ్ళ చుట్టూ చేరి వారిని పొగుడుతూ తమకు కూడా కువైటు వీసా పంపించమనీ, కొంచెం డబ్బు సంపాదించుకొనడానికి సహాయం చేయమనీ అర్ధించేవారు. బెల్లం చుట్టూ ఈగలు ముసురుతాయి అన్న నానుడిలాగా. ఊర్లో వాళ్ళందరూ వీళ్ళు వచ్చినప్పుడల్లా వీరి అడుగులకు మడుగులు వత్తేవారు. తమ ఇంటికి పిలిచి భోజనాలు పెట్టి గౌరవించి తమకు కూడా ఏదో మార్గం చూపమని అడిగేవారు. అలా కొంతమందికి రాజు వీసాలు పంపి కువైటుకు పిలిపించుకున్నాడు. అలా వెళ్ళిన వాళ్ళు కూడా అంతో ఇంతో సంపాదించుకుని బాగుపడ్డారు. దాంతో ఊర్లోని జనాలకు వీరిపై ఎంతో నమ్మకం కలిగింది. వారి సంపదను గురించి, ఆస్తుల గురించీ జనాలు కథలుగా చెప్పుకునేవారు. కళావతిని పెళ్ళిచేసుకున్నాకే రాజుకు అదృష్టం కలిసివచ్చిందనీ ఆ పిల్ల కాలుపెట్టడంతో అత్తగారిల్లు సంపదలతో, ఐశ్వర్యాలతో పొంగిపొరలిందనీ చెప్పుకునేవారు. ఇంతకీ వాళ్ళు కువైటులో ఏ పని చేసి అంత డబ్బు సంపాదించేవాళ్ళో ఎవరికీ అర్థమయ్యేదికాదు. ఆ విషయాలు గురించి రాజును, కళావతిని ఎవరన్నా అడిగితే అక్కడ అన్నిరకాల వ్యాపారాలు చేస్తున్నామనీ తెలివి ఉంటే అన్ని విధాలుగా గల్ఫ్‌లో సంపాదించవచ్చనీ గర్వంగా వాళ్ళు జవాబు చెప్పేవాళ్ళు. కారణాలు ఏవైతేనేం ఏ విధంగా సంపాదిస్తేనేం డబ్బును ఆస్తుల్ని సమకూర్చుకోవడం ముఖ్యం. సమాజంలో అదే గౌరవం.

అంతేకాదు రాజు, కళావతి ఇంటికి వచ్చినప్పుడల్లా కొన్ని మంచి కార్యాలు కూడా చేసేవారు అన్నదానాలు చేయడం, దేవాలయాలకు విరాళాలు ఇవ్వడం, శ్రీరామనవమికి, శివరాత్రికి ప్రత్యేకంగా సంతర్పణలు చేయడం చేసేవారు. దేవుని దయవలన ఇంత డబ్బు సంపాదిస్తున్నాం కదా దానిలో కొంత భాగం దేవుని కార్యాల కొరకు పేదల కొరకు వినియోగించడం ఎంతో మంచి విషయం అని చెప్పుకునేవారు. నిజమైన ధ్యేయంతో కాక వీరు చేసే కార్యాలన్నీ వారి గొప్పల కోసమే అన్నట్లుగా కనిపించేది వారి ప్రవర్తన. కళావతి అయితే పట్టుచీరలతో వంటినిండా దిగవేసుకున్న ఆభరణాలతో గుడిలోని దేవత బయటికొచ్చి తిరుగుతున్నట్లుగా కనిపించేది. రాజు అయితే రెండు చేతులకున్న అన్ని వేళ్ళకు పెద్ద ఉంగరాలు, కుడిచేతికి కుక్కను కట్టే చైనులాంటి పెద్ద బ్రాస్‌లెట్, మెడలో పెద్ద మోకులాంటి గొలుసు వేసుకుని అట్టహాసంగా తిరిగేవారు. ఊర్లోని జనాలు కళ్ళింత చేసుకుని వారిని అబ్బురంగా చూసేవారు. కొంతమంది మనసులో కుళ్ళుకున్నా కూడా అది బయటకి కనబడనియ్యక "డబ్బు వున్నవాడు ఏమైనా చెయ్యగలడు. తలచుకుంటే మన బ్రతుకుల్ని తలక్రిందులు చెయ్యకలడు కాబట్టి అసూయా ద్వేషాలు ఉన్నా వాటిని బయటకు చూపకూడదు. ఉన్నవాడు ఎపుడో ఒకసారి ఏదో ఒక విధంగా సహాయపడగలడు" అనుకుంటూ తమ భావాల్ని అణచుకునేవారు. కొంతమంది "అబ్బ రాజు ఇంత డబ్బు ఎలా సంపాదిస్తున్నాడు? ఏం చేస్తున్నాడు? చదివింది తక్కువే, ఇంటర్మీడియెట్ నాలుగుసార్లు ఫెయిల్ అయ్యాడు. మరి అక్కడ కువైటులో ఏం ఉద్యోగం చేస్తున్నాడో? ఇదిగో మనవాడుకూడా కువైట్ వెళ్ళి ఐదేళ్ళు అయింది. ఇంతవరకూ వెళ్ళడానికి చేసిన అప్పులు తీర్చడానికే సరిపోయింది. ఇక స్థలం కొనేదెప్పుడు? ఇల్లు కట్టేదెప్పుడు? కొంచెం సంపాదించి నిలబడితే పిల్లను చూసి పెళ్ళి చేద్దాం అనుకుంటే - ఇన్నేళ్ళు గడిచినా అరకొరా బ్రతుకులే" అనుకుంటూ... రాజు సంపాదనతో గల్ఫ్‌కెళ్ళిన తమ వారి సంపాదనతో పోల్చుకుంటూ నిట్టూర్చేవారు.

వాళ్ళు ఊర్లో ఉన్నన్ని రోజులు ప్రతిరోజూ ఇంటికి పిలిచి నాటుకోడికూరా, సంగటి, వడలు చేసి వారికి విందు భోజనాలు పెట్టి తమ అవసరాలు గురించి మెల్లగా చెప్పుకొచ్చేవారు.

ఎవరికన్నా వీసాలు పంపించి సహాయం చేసినా వీసాలకు డబ్బు బాగానే వసూలు చేసేవాళ్ళు. కళావతి ఇంటిదగ్గర ఉన్నన్ని రోజులూ దేవతలా తిరగాడుతుంటే సాటి ఆడవాళ్ళేకాదు తోడబుట్టిన అక్కాచెల్లెళ్ళు కూడా కళావతి వైభవానికి, దర్పానికి ఆ ఠీవికి స్థితికి మనసులో కుళ్ళుకుంటూ ఈర్ష్యపడేవారు.

ఇటువంటి పరిస్థితుల్లో క్రిష్ణవేణి తన త్రాగుబోతు భర్త ఆగడాలు భరించలేక ఇద్దరు కూతుర్లను వెంటబెట్టుకుని పుట్టింటికి వచ్చేసింది. ఇక ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ తిరిగి భర్త దగ్గరికి వెళ్ళనని తల్లిదండ్రులతో ఖచ్చితంగా చెప్పేసింది. రోజూ తాగి వచ్చి వాడు పెట్టే హింసలను తట్టుకోలేననీ, శరీరమంతా గాయాలమయమై పచ్చిపుండులా మారుతోందనీ పశువులా ప్రవర్తించే అతనితో ఇక ఒక్కరోజు కూడా కాపురం చెయ్యబోనని తేల్చి చెప్పేసింది. క్రిష్ణవేణి తల్లిదండ్రులు కూడా పెద్ద ఆస్థిపరులు కారు. అప్పులు చేసి కూతురి పెళ్ళి చేసారు. వెనుకే ఎదిగి వచ్చిన ఇంకో కూతురికి కూడా పెళ్ళి చేయాలనే ప్రయత్నాల్లో వాళ్ళు ఉన్నారు. ఇటువంటి సమయంలో పెళ్ళయిన పెద్దకూతురు తన కుమార్తెలతో పుట్టింటికి వచ్చి నిలబడిపోతే దాని చెల్లికి పెళ్ళి ఎలా అవుతుంది? సంబంధాలు ఎలా వస్తాయి? అక్కే మొగుడితో సరిగ్గా కాపురం చెయ్యలేదు. ఇక చెల్లెలు సరిగ్గా కాపురం చేసి మొగుడితో సక్రమంగా సంసారం చేస్తుందా అనే సందేహాలతో వచ్చే సంబంధాలు కూడా రావు. మరి ఏం చెయ్యాలో క్రిష్ణవేణి జీవితాన్ని ఎలా సరిదిద్దాలో, ఆమెను ఆమె పిల్లలను ఎలా పోషించాలో అర్థం కాక క్రిష్ణవేణి తల్లిదండ్రులు తలపట్టుకున్నారు. వయసులో వున్న కూతుర్ని ఒంటరిగా ఏ పనులకూ పంపించలేరు. దురదృష్టవశాత్తూ ఎవరో ఒక అల్లరి వెధవ వెంటబడితే ఎంతో చెడ్డపేరు. కుటుంబానికి అవమానం. మరి ఈ సమస్యకు పరిష్కారం ఏమిటో వారికి అర్థంకాలేదు. కానీ క్రిష్ణవేణి మాత్రం ధైర్యంగానే ఉంది. కువైట్‌లోని కళావతికి ఫోన్ చేసి తన పరిస్థితిని వివరించింది. ఏదో ఒక విధంగా తనకి సహాయం చేసి పుణ్యం కట్టుకోమనీ ఇద్దరు పిల్లల్ని పోషించుకోడానికి మార్గం చూపించమనీ ప్రాధేయపడింది.

కళావతి మనసులో చాలా సంతోషించింది. సరిగ్గా క్రిష్ణవేణిలాంటి వారికోసమే ఎదురు చూస్తుంది ఆమె. వయసులో వుండి అందంగా ఉన్న అమ్మాయిలతో ఎన్నో రకాలుగా ఎన్నో పనులు చేయించి లాభం పొందవచ్చు. అందుకే "తప్పకుండా నీకు సహాయం చేస్తాను. పాస్‌పోర్టు కాపీలు పంపించు వీసాకోసం అప్లై చేస్తాను" అని భరోసా ఇచ్చింది. కళావతి మాటలతో పొంగిపోయిన క్రిష్ణవేణి వెంటనే పాస్‌పోర్టును తయారు చేయించి కాపీలను కువైట్‌కి పంపించింది.

డబ్బు, పలుకుబడి ఉన్నవారు తలచుకుంటే, వీసా దొరకడం పెద్దకష్టం కాదు. నెల తిరిగేలోపల వీసా కాపీలు పంపించి, దానికోసం ఇరవైవేలు రూపాయలు తమకు కట్టాలని చెప్పింది. తరువాత తన ఖర్చులతోనే మెడికల్ చేయించుకుని ఫ్లయిట్ టిక్కెట్లు కొనుక్కుని కువైట్‌కి రావలసినదిగా సలహా ఇచ్చింది. దాదాపు యాభైవేలరూపాయల ఖర్చు అయినా కూడా వెనుకాడలేదు క్రిష్ణవేణి. ముందు రోజుల్లో తాను సంపాదించే లక్షలరూపాయల ముందు ఇపుడు ఖర్చుపెట్టే యాభై వేలు తక్కువే అనిపించింది.

ఇద్దరు పిల్లల్ని తల్లి చేతికి అప్పగించి ధైర్యంగా సంతోషంగా కువైట్ ఫ్లయిట్ ఎక్కింది క్రిష్ణవేణి. కువైట్‌లో విమానం దిగుతూనే కళావతి, రాజు స్వయంగా వచ్చి తమ కార్లో ఎక్కించుకుని తమ ఇంటికి తీసుకెళ్ళారు. అప్పటివరకూ అక్కడక్కడా వారిరువురి గురించీ విన్న చెడ్డమాటలుతో కాస్త భయపడుతూ వున్న క్రిష్ణవేణి, వాళ్ళే స్వయంగా ఎయిర్‌పోర్టుకు వచ్చి తనని ఇంటికి తీసుకెళ్ళడంతో మనసులో సంతోషించింది. అక్కడ క్రిష్ణవేణికి ఒక గదిని వాళ్ళు చూపించారు. ఆ గదిలో అప్పటికే ముప్పైకి మించని ఇంకో ముగ్గురు అమ్మాయిలు ఉన్నారు. వారితోపాటు కలిసి ఆ గదిలో ఉండాలని క్రిష్ణవేణి ఏం చేయాలో వాళ్ళు నేర్పిస్తారనీ కళావతి చెప్పింది.

తనతోపాటు ఇంకో ముగ్గురు అమ్మాయిలు తనవయసువారే ఉండటంతో సంతోషించింది క్రిష్ణవేణి. ఆ రోజు విశ్రాంతి తీసుకుంది. విమానప్రయాణంలో బాగా అలసిపోయి ఉండటంతో బాగా నిద్రపోయింది. మరుసటిరోజు ముక్కుపుటాలకు ఏదో ఘాటైన వాసన తగలడంతో నిద్రలేచింది క్రిష్ణవేణి. ప్రక్కనే వున్న తోటి అమ్మాయిలతో "ఏంటి ఆ వాసన?" అని ప్రశ్నించింది.

"కొద్దిసేపు ఆగు. బాత్‌రూమ్‌కెళ్ళి మొహం కడుక్కో. ఏదన్నా తిన్నాక నిన్నుతీసికెళ్ళి అన్నీ చూపించి అన్ని విషయాలు వివరించి చెపుతాను" కిసుక్కున నవ్వుతూ చెప్పింది వారిలోని విజయ అనే అమ్మాయి. ఆ నవ్వులో ఏవో తెలియని అర్థాలు దాగి వున్నాయి అనిపించింది క్రిష్ణవేణికి.

మొహం కడుక్కున్నాక ప్లేట్‌లో వేడి వేడి ఇడ్లీలు పెట్టుకుని వచ్చి తెచ్చి ఇచ్చింది ఆ విజయ అనే అమ్మాయి. క్రిష్ణవేణి ఇడ్లీలు తింటుంటే ఆపకుండా కబుర్లు చెప్పింది. ఏ బాధాలేనట్లుగా ఎంతసేపూ నవ్వుతూనే వుంది ఆ అమ్మాయి. మిగతా ఇద్దరు అమ్మాయిలు మాత్రం ఏదో బాధను లోపల దాచుకున్నట్లుగా విచారంగా కనిపిస్తున్నారు. ఆ ఏరియా సిటీకి దూరంగా బయటికి కనబడకుండా లోపలి వీధిలోనికి ఆ యిల్లు ఉన్నట్లుగా అర్థమయింది క్రిష్ణవేణికి.

కాసేపటి తరువాత ఆ యింటి వెనుక భాగంలో వున్న ఖాళీస్థలం వైపు తీసుకెళ్ళింది విజయ అనే అమ్మాయి. అక్కడ దాదాపు ఐదారుమంది మగవాళ్ళు ఏవో పనుల్లో బిజీగా కనిపించారు. ఆ ప్రదేశమంతా చాలా ఘాటువాసనతో నిండివుంది. మగవాళ్ళని తాకుతూ గిచ్చుతూ చేతుల్ని పట్టుకుని ఊపేస్తూ కిలకిలా నవ్వుతూ వుంది విజయ. ఆమె ప్రవర్తన ఎంతో ఎబ్బెట్టుగా అనిపించింది. అంతేకాదు వాళ్ళమీద పడిపోతూ వాళ్ళకి ముద్దులు కూడా పెట్టేస్తోంది. వాళ్ళు ఎంతో సంతోషంగా "విజయా నువ్వుంటే చాలు చాలా సంతోషంగా ఉంటుంది మాకు. మా పని అలసట లేకుండా చేయగలం" అన్నాడు ఒకడు నీళ్ళ బాటిళ్ళలో ఏదో నింపుతూ. అక్కడ వరుసగా నీళ్ళ బాటిళ్ళు పేర్చబడివున్నాయి. దగ్గరికి వెళ్ళాక అర్థమయింది ఆ వాసన ఏమిటో. అది నాటుసారా. ఆ తరువాత వున్న గదిలో రెండు పొయ్యిలు వెలిగించి ఏదో కాస్తున్నారు నలుగురు మగవాళ్ళు. వాళ్ళ దగ్గరికి వెళ్ళి మీదపడుతూ వాళ్ళ చెవిలో గుసగుసగా ఏదో చెప్పింది ఆ విజయ. వాళ్ళు నవ్వుతూ క్రిష్ణవేణి వైపు చూసారు.

అందులో ఒకడు "పిల్ల బానే వుంది. పనికొస్తుంది. నీలాగే అన్ని పనులూ నేర్పించు" అన్నాడు నవ్వుతూ.

"విజయను మించిపోయేవాళ్ళు ఇంతవరకూ ఎవరూ పుట్టలేదులే. ఇది కిలాడి నం.1" అన్నాడు ఒకడు విజయ బుగ్గలు గిల్లుతూ. ఇంకొకడు వచ్చి నడుం చుట్టూ చేయివేసి హత్తుకున్నాడు. అదేమో కిలకిలా నవ్వుతోంది. వారి చేష్టలకు ఆనందిస్తోంది. ఆ వాతావరణం, ఆ మనుష్యులు, వారి ప్రవర్తన ఎంతగానో భయపెట్టాయి క్రిష్ణవేణిని. బిత్తరపోయి వారినందరినీ చూడసాగింది.

"పిల్లకు క్రొత్త కదా బెదిరిపోయినట్లుంది నీవు బాగా ట్రైనింగ్ ఇవ్వాలే విజ్జీ" అన్నాడు ఒకడు దాని పిర్రలు పట్టుకుని నలిపేస్తూ.

"నేనెందుకు నువ్వే వెళ్ళి ఆ పనేదో చూడు ఇంకా బాగుంటుంది" అంది బుగ్గమీద ముద్దు పెడుతూ.

"అబ్బ ఈ విజ్జిది లేకపోతే మనం ఇక్కడ వుండి ఈ పని చేయడం చాలా కష్టమయ్యేది. ఇది పదిమందిని ఒక్కసారే హేండిల్ చెయ్యగలదు. చాలా హుషారు" అన్నాడు ఒకడు నవ్వుతూ.

వారి మాటలకు సంతోషపడుతూ "ఇక చాల్లే సరసాలు. జరిగే పని చూడండి. రాజు సర్ వచ్చేసరికి సరుకు రెడీ అయిపోవాల. ఈ రోజు అన్నింటినీ బయటికి పంపించెయ్యాలి" అంది ఆర్డర్ వేస్తున్నట్లుగా.

"ఇది రాజు సర్‌నే చేతిలో పెట్టుకుందిరా. కళావతినే మించిపోయింది ఇది. రాజు సర్ దీని హొయిలు చూసి బాగా పడిపోయాడు" అన్నాడు ఒకడు.

వారి మాటలన్నీ అర్థమయేసరికి చాలా నీరసం వచ్చేసింది క్రిష్ణవేణికి. అక్కడి వాతావరణం చాలా ఎబ్బెట్టుగా కనిపిస్తోంది. ఆ వాసన, వారి ప్రవర్తన ముఖ్యంగా ఒక ఆడది అలా మగవాళ్ళమీద పడి మాట్లాడట ఎంతో అసహజంగా కనిపించాయి. కువైటుకు వచ్చి తను తప్పు చేసిందా? ప్రశ్నించుకుంది క్రిష్ణవేణి.

బయటికి వచ్చేసరికి మిగతా ఇద్దరు ఆడవాళ్ళు కూడా ఆ బాటిళ్ళను అట్టపెట్టెల్లో పెట్టడానికి, వాటిని పేక్ చేయడానికి మగవాళ్ళకు సహాయపడుతున్నారు.

వచ్చిన మొదటి రోజే అక్కడినుండి పారిపోవాలి అనిపించింది క్రిష్ణవేణికి. ముఖ్యంగా విజయ ప్రవర్తన చాలా అసభ్యంగా ఉంది. ఒక ఆడది ఇలా ప్రవర్తించగలదు అంటే నమ్మకం కలగడంలేదు.

అది క్రిష్ణవేణి దగ్గరికొచ్చి "ఈ మగవాళ్ళను మన మాటలతో ఉత్సాహపరచి చేతలతో రెచ్చగొట్టి వారి దగ్గర పనిచేయించాలి. వారికి వేళకు తిండి తీసుకొచ్చి పెట్టడం, కబుర్లు చెప్పడం పని ఎంతవరకు జరిగిందో చూడటం ఇదే మన పని" అంది ఎంతో సంతోషంగా.

భయంతో గొంతు తడి ఆరిపోయి జ్వరం వచ్చినట్లయింది క్రిష్ణవేణికి. కువైటుకు వచ్చి కష్టపడి పని చేసుకుని ఏదో నాలుగు డబ్బులు సంపాదించుకుని పిల్లల్ని పోషించుకోవాలి అనుకుంది కానీ ఇక్కడ ఇలాంటి పనులు చేయాలంటే ఎలా? చచ్చిపోవడం మేలు కానీ ఇలా మగవాళ్ళతో అసభ్యంగా ప్రవర్తించడం జరిగేపనేనా?

అక్కడ మిగతా ఇద్దరు ఆడవాళ్ళ చేసే పనులు గమనించమని చెప్పి క్రిష్ణవేణిని అక్కడే వదిలిపెట్టి వెళ్ళిపోయింది విజయ. కువైట్‌లో మద్యపాన నిషేదం అమలులో వుంది. కానీ మనవాళ్ళు కొందరు నాటుసారా కాచి అమ్మి చట్టవ్యతిరేకంగా డబ్బు సంపాదిస్తున్నారు.

నాలుగురోజులు గడిచాక అక్కడికి వచ్చిన కళావతితో తన బాధ చెప్పి, కాళ్ళావేళ్ళా పడి ఎక్కడైనా వేరే పనిలో పెట్టమని ప్రాధేయపడింది క్రిష్ణవేణి. కనీసం రెండేళ్ళు వీసా కాంట్రాక్టు ముగిసేవరకు ఇక్కడే ఉండాలనీ, రెండేళ్ళు తొందరగా గడిచిపోతాయనీ బయట ఇంత సుఖమైన సులభమైన పనులు వేరే ఏమీ దొరకవనీ ఖచ్చితంగా చెప్పి వెళ్ళిపోయింది కళావతి.

రాజుతో కూడా చెప్పి చూసింది క్రిష్ణవేణి. లాభం లేకపోయింది. కళావతి చెప్పినమాటలే చెప్పాడు రాజు. కొన్ని రోజులు గడిస్తే అలవాటవుతుంది అని సర్దిచెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. అంత సంపదను వారు ఎలా సంపాదించారో అపుడు అర్ధమయింది క్రిష్ణవేణికి. కువైట్‌లో నాటుసారా వ్యాపారం చేసి కోట్లుసంపాదించారు. "ఛీఛీ ఇలాంటి పాడుపనులు చేసి డబ్బు సంపాదించకపోతేనేం" అని వారిని అసహ్యించుకుంది క్రిష్ణవేణి.

ఆ యింట్లో తను బందీ అయినట్లుగా గ్రహించింది. ఇక గత్యంతరంలేదని సమయం కొరకు వేచి చూడడమే తన కర్తవ్యమని భావించి భారంగా కాలం గడపసాగింది. దాదాపు రెండేళ్ళకాలం గడిచిపోయింది. ఇక ఇంటికి వెళ్ళిపోదాం అనుకుంటోంది క్రిష్ణవేణి. ఈ మధ్య కాలంలో కాస్త డబ్బును ఇంటికి పంపించింది. కుటుంబ అవసరాలు కొన్ని తీరాయి. కానీ చేయరాని పనులు చేసి ఆ డబ్బు సంపాదించినట్లు ఆమె మనసులో ఎంతో బాధ. ఎప్పుడెప్పుడు అక్కడనుండి బయటపడి ఇల్లు చేరుకుంటానా అని ఆమె చాలా ఎదురు చూడసాగింది.

ఇంటికి వెళితే ఇంక తిరిగి రాదని తెలిసిన కళావతి రేపు, మాపు అంటూ క్రిష్ణవేణి ప్రయాణాన్ని వాయిదా వేయసాగింది.

నరకం అంటే ఎలా వుంటుందో ఆ రెండేళ్ళలో ప్రత్యక్షంగా చూసింది క్రిష్ణవేణి. కానీ విజయ మాత్రం అదే స్వర్గంగా భావించి నవ్వుతూ, తుళ్ళుతూ ఆనందంగా గడపడం చూసి "ఇలాంటి ఆడవాళ్ళు కూడా ఉంటారా" అనుకుంటూ అసహ్యించుకుంది క్రిష్ణవేణి.

ఒకరోజు అర్ధరాత్రి పోలీసుల రెయిడ్ జరిగింది. ఆ యింటిమీద పడి అన్నింటినీ స్వాధీనం చేసుకుని అక్కడ వున్న అందరినీ అరెస్ట్ చేసి తీసుకెళ్ళిపోయారు. క్రిష్ణవేణి కూడా అందరితోపాటు చిక్కిపోయింది. కానీ కళావతి, రాజులు ప్రక్కవీధిలో నివసిస్తుండటంతో వారు తప్పించుకున్నారు.

ఇలా రెయిడ్ జరిగిందని తెలియడంతోనే తమ గుట్టు ఎక్కడ బయటపడుతుందో అని అప్పటికప్పుడు సర్దుకుని ఎయిర్‌పోర్టుకు వెళ్ళిపోయారు. జైలుకు తీసుకెళ్ళి దీని వెనుక ఎవరున్నారు అని అందరినీ ప్రశ్నించి నిజం రాబట్టి రాజు, కళావతిలను పట్టుకోవల్సిందిగా ఎయిర్‌పోర్టు పోలీసులకు ఫోన్ చేసి చెప్పారు. ఇమ్మిగ్రేషన్ క్యూలో ఉన్నవారిని ఆఖరి నిమిషంలో పట్టుకుని పోలీస్ స్టేషన్‌కు

తీసుకొచ్చారు. దాదాపు పదిమంది పోలీసుల చేతుల్లో చిక్కిపోయారు. మరి కువైట్‌లో ఇలాంటి చట్ట వ్యతిరేక కార్యక్రమాలకు శిక్ష చాలా కఠినంగా ఉంటుంది.

ఇంకో పదినిమిషాలు గడిస్తే రాజు కళావతి తప్పించుకుని విమానంలో కూర్చుని వెళ్ళిపోయివుండేవారు. కానీ వారి పాపం పండిపోయి ఆఖరి నిముషాల్లో పారిపోయేవారిని పట్టుకోవడం జరిగింది.

రాజు, కళావతిలకు యావజ్జీవ కారాగారవాస శిక్ష విధించబడింది. మిగతా అందరికీ పదేళ్ళు జైల్లో ఉండాలని నిర్ణయించారు. క్రిష్ణవేణి వచ్చీరాని అరబిక్ భాషలో తన బాధను వారికి తెలుపుకుంది. తను అక్కడ చిక్కుకుపోయినట్లుగా తనకిష్టంలేని పనుల్ని వారు బలవంతంగా తన చేత చేయించినట్లుగా వారికి తెలియచేసింది. ఆమె మాటల్లోని నిజాన్ని గ్రహించిన కోర్టు ఆమెకు మాత్రం ఐదేళ్ళ కాలానికి శిక్షను తగ్గించింది.

ఐదేళ్ళ కాలం ఎపుడు పూర్తవుతుందా, ఇంటికి వెళ్ళి బిడ్డల్ని కళ్ళతో చూసుకుంటానా అనుకుంటూ కాలాన్ని భారంగా గడపసాగింది క్రిష్ణవేణి.

(మరోకథ వచ్చేనెలలో)

Post your comments